

У СЕЋАЊЕ

Дана 27. фебруара 2012. године преминуо је **Михаило Нешковић**, секретар и један од оснивача Синдиката високог образовања Србије, председник Градског одбора синдиката Универзитета у Новом Саду, члан Већа Савеза самосталних синдиката града Новог Сада и општина. Сви ми који смо сарађивали са Михаилом не можемо да се отнемо тузи, јер смо изгубили, пре свега, дивног пријатеља, спремног да саслуша и увек када је потребно да прворазредни правни савет.

Михаило Нешковић је рођен 13. априла 1957. године у Новом Саду. У родном граду је завршио основну школу и гимназију. У Новом Саду је и дипломирао на Правном факултету, увек задовољан струком коју је одабрао и у којој се континуирано усавршавао. Школске 2001/2002 године уписао је Специјалистичке студије на енглеском језику са називом: "Грађанско и привредно право Европске уније", које су организоване уз потпору немачких фондација ДААД и ИРЗ и 2002. године положио све предмете предвиђене програмом.

Као изванредан правник, широког правног знања које је увек умео да конкретизује у реалном проблему, од 1986. па до 1994. године радио је у „Дневнику“, као директор „Радне заједнице заједничких служби“. Од 1994. до 2012. радио је на Правном факултету у Новом Саду, укупно петнаест година као секретар којег се са задовољством сећају како колеге правници тако и бивши студенти за које је увек имао времена и којима никада није ускраћивао праве одговоре.

Михаило Нешковић је био полиглота, коме је знање великог броја светских језика (енглески, немачки, италијански) помогло да задовољи своју потребу за широким знањем у многим областима. Сем правних наука, изучавао је филозофију, религију, историју, географију, уметност, уживао у доброј књижевности, као и у доброј музици. Умео је да каже како добар правник може да буде само неко ко, сем урођене интелигенције, има широко и темељито знање у многим друштвеним наукама. У складу с таквим схватањем, уписао је 2009/2010. године докторске академске студије на Филолошком факултету Универзитета у Београду (Културолошки смер). С обзиром да је од 2009. године на Правном факултету радио као библиотекар, положио је 2011. године стручни библиотекарски испит при Библиотеци Матице српске и стекао звање библиотекара.

Познајемо га по изванредном смислу за хумор. За сваку ситуацију имао је прикладан виц или цитат. Своје полагање библиотекарског испита пропратио је речима „У рукама Мандушића Вука, биће свака пушка убојита“.

На сајту Синдиката високог образовања Србије, написала сам:

„Свим срцем борио се за право и правду, али његово срце праведника, на несрећу, није издржало неправде овога света. Надам се и верујем да ће се његова душа сада преселити у један лепши свет, свет правде и права, за какав се борио читавог својег живота, а посебно последњих година, у оквиру нашег синдиката. Нека му је вечна слава и хвала!“

Понављам: Нека му је вечна слава и хвала!

Гордана Бојковић, председник Синдиката високог образовања Србије